

על מה נאבק?

מטרות:

1. בחינת ההסללה שקיימת היום בחברה כלפי מה זה להיות גאה.
2. החניכים. ות יבינו כי החתירה כלפי ה"נורמלי" שקיימת במאבקים של קהילה לעיתים רק מעמיקה את הפער בין חברי הקהילה ויוצרת חוסר שוויון.
3. נבחין בין שוויון מתוך אחידות (כולנו נורמלים) לשוויון מתוך שונות (שוויון ערך האדם, שחרור האדם)
4. נבחר ביחד עם החניכים. ות במאבק לקהילה הגאה ככזה שבוחר לנסות לפרק את מנגנוני הדיכוי והנורמליזציה של החברה.

עזרים:

2 פלקטים וטושים
פתקים ועטים
גומי לבן

נספחים:

כתבה – "מהפכה שהושלמה או עלה תאנה לדמוקרטיה".
סוגי מאבקים.

מהלך הפעולה:

1. משחק פתיחה שיבוטים- נבקש מכל אחד. ת לבחור תנועה ולהסתובב בחדר תוך כדי ביצוע התנועה וקריאה בשמם בריפיט. ברגע שניתקל זה מול זו נשחק אבן נייר ומספריים, מי שהפסיד. ת תסתובב בחדר כשהיא/הוא מבצע. ת את התנועה והשם של המנצח. ת עד שכל הקבוצה תסתובב בקריאת שם ותנועה אחידים – של המנצח. ת.

2. מתחלקים ל-2 קבוצות. קבוצה אחת צריכה לצייר איך נראה מסלול חיים של הומוסקסואל וקבוצה שנייה איך נראה מסלול חיים של לסבית היום בחברה.

דיון:

- האם יש בכלל דבר כזה אורח חיים הומוסקסואל/לסבי?
- בעבר הקהילה ייצגה שבירה של הנורמות המקובלות בחברה, האם כיום קיימת הסללה בקהילה?

למדריכה: המטרה במתודה היא כן ליפול לסטיגמות ולדימויים של מה זה להיות הומו/לסבית בחברה, מטרת המתודה היא לערער ולהרהר בהמשך הפעולה על כל מיני סוגיות כגון: האם קיימת הסללה בקהילה היום? האם ההסללה קיימת עבור כל הזהויות הגאות? ומה ומי נחשב נורמלי כיום? וכו'...

3. נקרא יחדיו קטעים מתוך הכתבה " הקהילה הגאה בישראל || מהפכה שהושלמה או עלה תאנה לדמוקרטיה" (נספח א')

שאלות בגוף הנספח!

המשך דיון:

- מה הכוונה בכותרת של הכתבה? כיצד יכולה הקהילה הגאה להיות "עלה תאנה לדמוקרטיה"?
- מה עובר היום יותר בקלות בחברה ומה עובר פחות בקלות? יש משהו שנחשב כיום ליותר נורמטיבי או לפחות נורמטיבי?

למדריכה: כדאי לשים לב שבמידה והקבוצה מרגישה בנוח השיחה בשלב הזה יכולה להיות מאוד אישית ואינטימית ולעבור דרך עוד שאלות –

- אילו מחירים אנו משלמים היום בשביל להשתלב/לא להשתלב?
- האם אנו מרגישים שיש לנו כיום מקום בחברה?
- אילו דברים עשינו כי רצינו להיתפס יותר נורמטיביים אילו דברים עשינו מתוך רצון דווקא להראות את השונות?

במידה והפעולה ארוכה מדיי ניתן בשלב זה לעצור אותה ולהמשיך את החלק השני שלה בפעולה הבאה.

4. **נניח** על הרצפה עיגול עשוי מגומי נבקש מהחניכות. ים לכתוב על פתקים ולהניח בתוך העיגול דברים שקשורים בקהילה הגאה שנחשבים כיום נורמטיבים בחברה באופן יחסי ומחוץ לגומי להניח פתקים שכתובים עליהם דברים שאינם נכללים בנורמטיבי בהקשר לקהילה הגאה. לבסוף נערוך סבב ונעבור על הדברים שנכתבו.

דיון:

- מתוך מה הוחלט איפה להניח כל פתק?
- האם היה צריך להניח פתק מסוים במקום אחר לדעתכם?
- נבקש מכל חניך.ה לאחוז בחלק אחר של הגומי ולמתוח אותו ככה שכל הפתקים יכנסו לתוך המעגל.
- מה דרוש על מנת שיותר דברים יכללו תחת ההגדרה "נורמטיבי"? כיצד נרחיב את הגומי במציאות?

5. **נתחלק** ל4 קבוצות כל קבוצה תקרא על אופן אחר לקיים את המאבק של הקהילה הגאה ותצטרך להציג בפרסומת לשאר הקבוצה את אופן המאבק שלה.

דיון:

- איך כל גישה משפיעה על החברה הישראלית? האם היא משפיעה בכלל?
- איך כל גישה משפיעה על הקהילה הגאה? על חלקים בתוכה?
- איזו גישה/גישות מקדמת חברה שיש בה מקום לקבוצות אחרות, לחריגויות או אחרויות נוספות?
- איזו גישה/גישות באמת משנה את הדיכוי?
- מה ההבדל בין לנסות להרחיב את הנורמלי/לנסות להשתלב לבין לנסות לשבור את החלוקה בין נורמלי ללא נורמלי?

- האם מה שדרוש זה להרחיב את הגומי? אולי לקרוע אותו? (ניתן בשלב זה לקחת את הגומי ולזרוק אותו הצידה...)

סיכום: לשאלה מה המאבק אותו אנו רוצים לקדם נוכל לענות רק אם נשאל את עצמנו מי אנחנו רוצים שיהיה במאבק הזה? האם הקהילה הגאה היא מקשה אחת? האם בנפרד כשכל "זהות" נאבקת את מאבקה שלה נשיג את אותה התוצאה שיכלנו אם ניאבק ביחד? ובעיקר האם ניתן שמאבק של האחד יבוא על חשבון וביטולו של האחר? כל אלו הן שאלות שרצינו שתצאו איתן מהפעולה על מנת שנוכל לגבש תפיסה משותפת של מהו המאבק (אם בכלל) אותו עלינו לקדם. כקהילה שמוגדרת היום הרבה מתוך חוסר ההתאמה למה שנחשב מקובל ונורמלי בחברה עלינו לשאול אם ברצוננו לשמר את יחסי הכוחות האלה וכל פעם לדחוק אוכלוסייה אחרת לשוליים או לבחור לשנות את התפיסה שחייב להיות מרכז ושוליים בחברה לא בהכרח במובן של רוב ומיעוט אלא במובן ההיררכי של מה נכון ותיקני ומה לא נכון ו"סוטה".

נספח א' – למדריכה עם שאלות בגוף הטקסט

(...) "זה שאחובסקי יושב בפאנל של אייל גולן לא אומר שאני יכול ללכת עם בן הזוג שלי יד ביד, חוץ מאשר ברובע מסוים מאוד בתל אביב", מכריז רוברט דן ינוביץ', בן 26. "תל אביב היא בירת תיירות הגייז, אבל אם נולדת בשכונה הלא נכונה, יש לך בעיה קשה. יש בישראל מגזרים גדולים שהם מאוד שמרנים – לא רק החרדים. רוב האנשים בישראל זה לא החילונים שגרים בתל אביב, והסיפורים הם קשים. יש פלחים גדולים באוכלוסייה שאנחנו רחוקים מהם".

לדברי המשפטן, פרופסור אייל גרוס, גם הדיבור על נורמליזציה של חיי הקהילה בישראל הוא אשליה: "ההומוסקסואלים התקבלו בחברה הישראלית במודל המנורמל שלהם. הדרישה שלנו היום היא פחות של שוויון זכויות אדם ופירוק מבנים – המאבק הפך רק ל'אנחנו רוצים להיות לגמרי אזרח הומו טוב'. לעשות צבא וילדים, לקבל זכויות כמו זוגות הטרוסקסואלים. ואז זה הופך להיות מאבק על דברים שמגדירים את האזרחות בישראל, וההומואים לא שואלים אם בכלל מוצדק להתנות זכויות בזוגיות, למשל", הוא אומר. "מי שמרוויח מהשינויים, זה עדיין מי שיותר נורמטיבי".

- אילו דוגמאות יש לנו לתת לזה שהמאבק הוא פחות על שוויון זכויות אדם ויותר על ניסיון להשוות את התנאים?
- מה מפספסים באופן הזה של המאבק לדעתו?
- למה הכוונה שמי שמרוויח מהשינויים זה עדיין מי שיותר נורמטיבי? יש מי שמפסיד מהשינויים?

ד"ר יונאי, מרצה בחוג לסוציולוגיה ואנתרופולוגיה בחיפה, מוסיף כי גם אם התודעה נפתחה לקבל את קיומם של הומואים, ישנם דפוסים שקשה מאוד לשנות. "אלפי גברים בפייסבוק ובאטרף יש להם דפי פרופיל עם תמונות אמיתיות והם לא מסתירים את זהותם. אבל עדיין נשארו הרבה דפוסים תרבותיים, כי תרבות אי אפשר לשנות בבת אחת. סטריאוטיפים, אמונות עמוקות, מה נחשב כנורמלי ומקובל. כל הספרות והשירה והסרטים מלאים בדימויים סטרייטים, עדיין מה שילדים לומדים בגן ובבית הספר זה מאוד סטרייטי, ולכן קשה לפרט להגיד שהוא משהו אחר. ולהיות מיעוט זה תמיד קשה".

(...)

- אילו עוד ביטויים אנחנו מכירים לכך שלהיות הומו או לסבית היום נחשב ליותר נורמטיבי?
- אם זה כל כך התפתח אז למה לדעתכם עדיין כל כך קשה לפרט להגיד שהוא משהו אחר?

יונאי גם מבחין כיצד לשפה תפקיד מכריע בנושא. "בחברה מהוגנת אנשים מתקשים להגיד הומואים ולסביות. אנשים משתמשים בביטוי חד-מיני. הקהילה החד-מינית. אנשים חד-מיניים. זה ביטוי מכובס. עבור חוקר צעיר, להגיד שהדוקטורט שלי הוא על הומוסקסואליות, היה קשה. היום זה מקובל לעשות עבודות על מגדר, אבל לעשות עבודה על מיניות, עדיין לא לגמרי לגיטימי, ולא נחשב נושא מספיק רציני לסוציולוגים לעסוק בו. חלק מזה שאנחנו מדברים על 'תיאוריה קווירית' זה ניסיון להחזיר את החופש להגדרות המיניות, שאנשים לא יצטרכו להגביל את עצמם ואת הדימיון המיני שלהם לתשוקה למין אחד. אפשר לנסות ולהשתנות, אפשר לעשות מה שמרגישים ולא מה שחושבים שצריך לעשות ולא חייבים לבחור. אולי גם החלוקה להומואים וסטרייטים תיראה לנו יום אחד ארכאית".

- למה הכוונה שיום אחד החלוקה להומואים וסטרייטים תוכל להיראות ארכאית?
- מה לדעתכם הציר שהחברה צריכה לעבור בדרך לשם?
- כיצד נראה היום המאבק, למה הוא מכוון?

(ערוך מתוך: הקהילה הגאה בישראל || מהפכה שהושלמה או עלה תאנה לדמוקרטיה / שני ליטמן בעיתון "הארץ" – מרץ 2013)

נספח א'

(...) "זה שאוהבסקי יושב בפאנל של אייל גולן לא אומר שאני יכול ללכת עם בן הזוג שלי יד ביד, חוץ מאשר ברובע מסוים מאוד בתל אביב", מכריז רוברט דן ינוביץ', בן 26. "תל אביב היא בירת תיירות הגייז, אבל אם נולדת בשכונה הלא נכונה, יש לך בעיה קשה. יש בישראל מגזרים גדולים שהם מאוד שמרנים – לא רק החרדים. רוב האנשים בישראל זה לא החילונים שגרים בתל אביב, והסיפורים הם קשים. יש פלחים גדולים באוכלוסייה שאנחנו רחוקים מהם".

לדברי המשפטן, פרופסור אייל גרוס, גם הדיבור על נורמליזציה של חיי הקהילה בישראל הוא אשליה: "ההומוסקסואלים התקבלו בחברה הישראלית במודל המנורמל שלהם. הדרישה שלנו היום היא פחות של שוויון זכויות אדם ופירוק מבנים – המאבק הפך רק ל'אנחנו רוצים להיות לגמרי אזרח הומו טוב'. לעשות צבא וילדים, לקבל זכויות כמו זוגות הטרוסקסואלים. ואז זה הופך להיות מאבק על דברים שמגדירים את האזרחות בישראל, וההומואים לא שואלים אם בכלל מוצדק להתנות זכויות בזוגיות, למשל", הוא אומר. "מי שמרוויח מהשינויים, זה עדיין מי שיותר נורמטיבי".

ד"ר יונאי, מרצה בחוג לסוציולוגיה ואנתרופולוגיה בחיפה, מוסיף כי גם אם התודעה נפתחה לקבל את קיומם של הומואים, ישנם דפוסים שקשה מאוד לשנות. "אלפי גברים בפייסבוק ובאטרף יש להם דפי פרופיל עם תמונות אמיתיות והם לא מסתירים את זהותם. אבל עדיין נשאר הרבה דפוסים תרבותיים, כי תרבות אי אפשר לשנות בבת אחת. סטריאוטיפים, אמונות עמוקות, מה נחשב כנורמלי ומקובל. כל הספרות והשירה והסרטים מלאים בדימויים סטרייטים, עדיין מה שילדים לומדים בגן ובבית הספר זה מאוד סטרייטי, ולכן קשה לפרט להגיד שהוא משהו אחר. ולהיות מיעוט זה תמיד קשה".

(...)

יונאי גם מבחין כיצד לשפה תפקיד מכריע בנושא. "בחברה מהוגנת אנשים מתקשים להגיד הומואים ולסביות. אנשים משתמשים בביטוי חד-מיני. הקהילה החד-מינית. אנשים חד-מיניים. זה ביטוי מכובס. עבור חוקר צעיר, להגיד שהדוקטורט שלי הוא על הומוסקסואליות, היה קשה. היום זה מקובל לעשות עבודות על מגדר, אבל לעשות עבודה על מיניות, עדיין לא לגמרי לגיטימי, ולא נחשב נושא מספיק רציני לסוציולוגים לעסוק בו. חלק מזה שאנחנו מדברים על 'תיאוריה קווירית' זה ניסיון להחזיר את החופש להגדרות המיניות, שאנשים לא יצטרכו להגביל את עצמם ואת הדימיון המיני שלהם לתשוקה למין אחד. אפשר לנסות ולהשתנות, אפשר לעשות מה שמרגישים ולא מה שחושבים שצריך לעשות ולא חייבים לבחור. אולי גם החלוקה להומואים וסטרייטים תיראה לנו יום אחד ארכאית".

(ערוך מתוך: הקהילה הגאה בישראל || מהפכה שהושלמה או עלה תאנה לדמוקרטיה / שני ליטמן בעיתון "הארץ" – מרץ 2013)

לשכנע את החברה שאתה "כנען נורמלי" ושאתם רק ידיו או ירחיבו קצת את גבולות הנורמליות, יהיה אפשר לכלול גם אותך

(נישואין, פונדקאות)

בשורה להומואים: הממשלה אישרה את חוק הפונדקאות

בקרוב: גם הומואים יוכלו להפוך להורים באמצעות פונדקאית - בישראל. הממשלה אישרה את השינוי בחוק הפונדקאות, אותו מקדמת שרת הבראות יעל גרמן. כעת צריך השינוי לעבור גם בכנסת - אך הסיכויים לכך גבוהים בשל תמיכה ממפלגות הקואליציה והאופוזיציה

[ירון קלנר](#) פורסם: 01.06.14, 13:30

מהפכת הפונדקאות קרובה מתמיד: הממשלה אישרה היום (א') את הצעת החוק שמקדמת שרת הבריאות יעל גרמן לפיה גם זוגות חד מיניים יוכלו להשתמש בשירותי פונדקאית כדי להביא ילד לעולם. ההצעה לא עלתה להצבעה במשך תקופה ארוכה לאור התנגדות השר אורי אריאל מהבית היהודי.

[כבר בחודש דצמבר האחרון הודיעה שרת הבריאות יעל גרמן על הרפורמה בתחום הפונדקאות בישראל, שכללה שינויים מרחיקי לכת. ההמלצות התבססו על ועדה בראשות פרופ' שלמה מור יוסף, שהציע להתיר פונדקאות להומואים אך רק באופן אלטרואיסטי. המשמעות הייתה שהומואים היו זקוקים לאישה שתסכים לנדב את רחמה למשך תשעה חודשים עבור הזוגות, על מנת להביא לעולם את ילדם.](#)

ההמלצה נבעה מהחשש שמתן אפשרות להומואים להשתמש בפונדקאית תמורת תשלום תגרום למחסור קשה בנשים פונדקאיות ולזינוק במחירים. כבר עם כניסתה לתפקיד הודיעה שרת הבריאות שהיא מתלבטת כיצד לפעול בנוגע לנושא הפונדקאות, אך הבהירה מלכתחילה כי מבחינתה לא ניתן לבצע אפליה בין סקטורים שונים אלא יש לקיים שוויון מלא.

- איך הגישה הזאת משפיעה על החברה הישראלית? האם היא משפיעה בכלל?
- איך הגישה הזאת משפיעה על הקהילה הגאה? על חלקים בתוכה?
- הכינו פרסומת שתשכנע את כולם/ן להיאבק לצדכם!/?

**לדרוש מהחברה
להפסיק לחלק
את האנשים
ל"נורפלייס"
ו"חריגים", כדי
שיהיה פקוס
לכל פי שרוצה
להיות חלק
(פאבק בלהט"בופוביה
ושנאת השונה)**

- איך הגישה הזאת משפיעה על החברה הישראלית? האם היא משפיעה בכלל?
- איך הגישה הזאת משפיעה על הקהילה הגאה? על חלקים בתוכה?
- הכינו פרסומת שתשכנע את כולם/ להיאבק לצדכם/!

בשבת הקרובה ה-17 במאי, נציין (גם) בישראל את הבנייה – (IDAHOT) היום הבינלאומי למאבק בלהט"בופוביה (הומופוביה, טרנספוביה, לסבופוביה וביפוביה), ביחד עם אלפי פעילים, פעילות וארגונים שונים בכ-100 מדינות ברחבי העולם. בישראל יתקיימו השנה (2014) [אירועים לציון הבנייה](#) ב-15/5 וב-22/5. יום זה הוכרז לראשונה בעולם בשנת 2005, ומצוין גם בישראל החל מ-2006. השנה יצוין היום בסימן המאבק בלהט"בופוביה כלפי בני נוער על בסיס נטייתם המינית וזהותם המגדרית.

הבנייה היא רעיון ודרישה מהחברה כולה להביע עמדה נחרצת נגד גילויי הומופוביה וטרנספוביה, לסבופוביה וביפוביה, שנאת חיים, דעות קדומות ומעשי אלימות, אפליה ודיכוי.

המסר העיקרי של הבנייה הוא כי זכויות להט"ב הן זכויות אדם, ועל כן המאבק נגד הומופוביה וטרנספוביה, לסבופוביה וביפוביה הוא מאבק של החברה כולה, ולא רק של קהילה הלהט"ב.

צוות הבנייה גאה להיות נציגות IDAHOT בישראל, ולקדם את המאבק בלהט"בופוביה ואת המודעות לציון יום חשוב זה גם בישראל כחלק מתנועה גלובאלית. אנו גאים וגאות על כך שמדי שנה יותר ויותר א/נשים, פעילים ופעילות בשטח, ארגונים וגופים שונים מכירים את הבנייה ואת חשיבותה, מזדהים עם מטרותיה ומבקשים ליטול בה חלק.

ביותר מ-80 מדינות ברחבי העולם יחסים חד מיניים הם עדיין מחוץ לחוק. לפי החוק במדינות מסוימות, העונש יכול להיות לעתים אף מאסר עולם. בשבע מדינות יש עדיין עונש מוות הקבוע בחוק, ועשוי להיות מיושם. במדינות אחרות, בהן הומוסקסואליות אינה בלתי חוקית, עדיין קיימת אפליה ותקיפות פיזיות לעתים תכופות. עבור טרנסג'נדרים, שלעתים חשופים יותר במראה שלהם, המצב אף גרוע יותר. במדינות מסוימות ישנה התקדמות חיובית, אך גם זו שברירת ועשויה תמיד לסגת לאחור. במקומות מסוימים, המצב נעשה גרוע יותר בכל שנה.

מדי שנה ב-17 במאי, היום הבינלאומי נגד הומופוביה, לסבופוביה, טרנספוביה וביפוביה, מזכיר לכולם שעדיין יש צורך בפעולה. **יום זה מצוין ברחבי העולם** באמצעות פעולות שונות (תערוכות, הקרנות, דיונים, מופעים, תוכניות טלוויזיה, רדיו וכו'), קידום אירועים ויוזמות פרטיות על ידי פעילים יחידים, ארגונים, מוסדות, ערים, וממשלות של יותר כ-100 מדינות, בכל היבשות.

ב-17 במאי, היום הבינלאומי למאבק בהומופוביה, לסבופוביה, טרנספוביה וביפוביה, אנו מבקשים:

מכל המנהיגים החברתיים והפוליטיים להיאבק בכל האמצעים נגד האלימות והאפליה הקשורים בנטייה מינית ובהזדהות מגדרית.

מכל האזרחים והאנשים, להשתמש ביום הזה כדי לעודד את התקווה ואת המגוון האנושי והשונות, ללא קשר לנטייה מינית או לזהות מגדרית

אנחנו כאן ובכל מקום
WE ARE EVERYWHERE
إحنا هون وفي كل مكان

מה בעצם הופך את תל אביב לעיר הגאה הכי טובה בעולם?

תל אביב הקטנה שלנו הולכת וממתגת את עצמה בשנים האחרונות כעיר הוורודה הכי נחשקת בעולם, גם עבור מקומיים וגם עבור תיירים. אם במקרה למישהו עוד לא ברור למה, עידן מטלון יצא לשטח והצליח לאחד את כל הקולות, המראות והאנשים שהופכים אותה לכזו. צפו

עידן מטלון | mako גאווה | פורסם 03/06/14 16:37:08

גגע לפני שכל התיירים מגיעים ל**שבוע הגאווה** בתל אביב, זה הזמן לעשות גם להם וגם לכם הישראלים קצת סדר בראש, ולהכיר מקרוב את האנשים שבזכותם תל אביב היא אחת מהערים הגאות הטובות בעולם. "אני חושב שזו עיר מעולה", אמר לנו הזמר והיוצר עבר לידר, "חיי הקהילה מפוזרים בכל רחבי העיר וזה נותן לך תחושה שזה חלק בלתי נפרד מהתרבות של העיר. מה שנחמד בתל אביב זה שהכל רגוע: אני יכול לצאת עם החברים שלי לבר, מסעדה, מועדון, ומאוד קל להגיע ממקום למקום".

"זו עיר מתקדמת, נפלאה ופורחת", אומרת השחקנית והבדרנית חנה לסלאו, והזמר אמיר פיי גוטמן מסכים: "זה המקום הטוב ביותר לגייז: חיי הלילה, הבחורים, מזג האוויר, חופי הים - יש לך כל מה שאתה צריך". "מה שאני הכי אוהב בתל אביב זה שאתה יכול להתלבש איך שבא לך ואף אחד לא יגיד לך כלום", מציין הסטייליסט לאון שניידרובסקי, ואמנית הדראג קיי לונג מוסיפה: "בתל אביב יש את החופים הכי יפים".

- איך הגישה הזאת משפיעה על החברה הישראלית? האם היא משפיעה בכלל?
- איך הגישה הזאת משפיעה על הקהילה הגאה? על חלקים בתוכה?
- הכינו פרסומת שתשכנע את כולם/ להיאבק לצדכם/!

לפרוש ולהקים חברה אחרת שבה ה"נורצלי" זה את/ה

(הבועה התל אביבית, לעבור לברלין)

תל-אביב זכתה בתואר העיר הגאה הטובה בעולם

העיר העברית הראשונה זכתה ל-43% מהקולות בתחרות העולמית לבחירת היעדים הנחשקים לקהילה הגאה. ניו יורק הגיע למקום השני, עם 14% בלבד. מנהל הקמפיין התל-אביבי: "זו גאווה גדולה".

תחי מדינת תל אביב

להתאים את עצמך לצה שנחשב נורמלי

(סטרייט אקטינג, חיים בארון, סיפולי הצרה)

מה, הוא הומו? וואלה, לגמרי לא רואים עליו

"סטרייט אקטינג", או בעברית "משחק אותה סטרייט", לא מבלה במקומות של הומואים, והדבר היחיד שמבדיל אותו מהחבר'ה בפלוגה במילואים היא העובדה שהוא מעדיף את "החצי השני" שלו עם אינסטלציה זהה לשלו. להומופובים זה לא ממש משנה

עמית לב אפורסם: 07.05.09, 09:26

נניח שאתם הולכים ברחוב ורואים בחור לבוש בגופיה ובמכנסיים צמודים, על ראשו שיער מסודר בקפידה ועל אחת מהאצבעות שלו טבעת עם אבן גדולה. ונניח שאתם עם הולכים עם חבר. ונניח שאתם משועשעים מהמראה. נראה שהדבר הבא שתפלטו יהיה "תראה את ההומו הזה".

ונניח שאתם ממשיכים ללכת ומולכם עובר בחור לבוש בטי-שרט בת מיליון של סוף מסלול, גזורה, לובש מכנסי דגמ"ח דהויים, סנדלי שורש, עם זיפים בני שבוע ושיער מבולגן, מדבר בטלפון ומשחיל את המילה "אחי" בכל משפט שני. נראה שלא תתעכבו ותמשיכו ללכת.

ונמשיך עם הדמיונות – המשכתם ללכת אחרי אותו בחור זרוק, ושמעתם את סוף השיחה שלו שהיתה בערך ככה: "טוב, אז נתראה בערב, אתה נשאר לישון, כן? כי מחר על הבוקר אנחנו אצל ההורים שלי, אל תשכח. אז נתראה בערב, אני אוהב אותך". אני יכול רק לשער שהפרצוף שלכם יהיה המום, כי אפילו לא העלתם על דעתכם שהוא הומו.

הומואים "אמורים" להתנהל בעולם בעינטוזים ואינפופים, מתוקתקים כאילו יצאו מהפקת אופנה שאירגנו בעצמם, בהתאמת צבעים מושלמת, ולקראו לכולם "מאמי" כאילו יש להם נינט קטנה בתוך הגרון. אבל אפשר גם אחרת. זה עתה פגשתם את ה"סטרייט אקטינג".

"סטרייט אקטינג", או בעברית "משחק אותה סטרייט", הוא זן הומואי פוסט-מודרניסטי. לא "רואים עליו", הוא לא מבלה במקומות של הומואים, והדבר היחיד שמבדיל אותו משאר החבר'ה בפלוגה במילואים היא העובדה שהוא מעדיף את "החצי השני" שלו עם אינסטלציה זהה לשלו.

- איך הגישה הזאת משפיעה על החברה הישראלית? האם היא משפיעה בכלל?
- איך הגישה הזאת משפיעה על הקהילה הגאה? על חלקים בתוכה?
- הכינו פרסומת שתשכנע את כולם/ן להיאבק לצדכם!|

אנחנו
מיזם שידוכים בין
הומואים ללסביות